

สารบัญ

	หน้า
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	
พฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี	1
ผู้วิจัย คณิตตา นัยนา มาศ	
การตัดสินใจซื้อครีมกันแดดทาผิวกายของลูกค้าในจังหวัดอุบลราชธานี	5
ผู้วิจัย ฐานิสร์ ไกรกังวาร	
การศึกษาความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐกรณีศึกษา: จังหวัดอุบลราชธานี	7
ผู้วิจัย ณัฐวุฒิ ธนาคุณ	
คุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากร คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	10
ผู้วิจัย นพพล แก้วคำไสย์	
ทัศนคติการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี	14
ผู้วิจัย พรรณพิมล ศรีทอง	
ปัจจัยแรงจูงใจและบรรยากาศองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในจังหวัดอุบลราชธานี	16
ผู้วิจัย ลำไพ พรหมชัย	
การพยากรณ์ยอดขายในธุรกิจบันเทิง กรณีศึกษา: ธุรกิจ เดอะมาร์เวล เอ็กพีเรียนซ์ ไทยแลนด์	20
ผู้วิจัย วรศักดิ์ ธนาพรสิน	
การศึกษาสภาวะทางการเงินของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในจังหวัดอุบลราชธานี	22
ผู้วิจัย วีระชัย ผ่องบุรุษ	
รูปแบบการค้าส่งชายแดนของผู้ประกอบการท้องถิ่น ในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร	24
ผู้วิจัย ศศิกรานต์ วันสบดีไพศาล	
พฤติกรรมของผู้บริโภคในการเลือกซื้อข้าวสาร กรณีศึกษา: ร้านขายข้าวสารในจังหวัดอุบลราชธานี	26
ผู้วิจัย อรพรรณ อิศาร	
การศึกษาความเป็นไปได้โครงการลงทุนการตั้งสถานีบริการชาร์จายานยนต์ไฟฟ้า: ข้อมูลเชิงเทคนิค และการเงิน	30
ผู้วิจัย อาณัติชัย คำเกษ	

บทคัดย่อ

เรื่อง : พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 ในเขตอำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี
 ผู้วิจัย : คณิตตา นัยนามาศ
 ชื่อปริญญา : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
 อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.นรา หัตถสิน
 คำสำคัญ : พฤติกรรมการบริหารการเงิน, การบริหารการเงินส่วนบุคคล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้
 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างด้านปัจจัยส่วนบุคคล ด้านปัจจัยความรู้ และด้านพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 220 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ และวิเคราะห์จากค่าสถิติดังนี้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติสหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman's rank correlation coefficient) และสถิติการทดสอบแบบไคสแควร์ (Chi - Square Test) ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านการออม ส่วนใหญ่มีเป้าหมายการออมเพื่อใช้จ่ายเมื่อมีความจำเป็น/ฉุกเฉิน มีรูปแบบการออมเป็นเงินฝากออมทรัพย์ และมีอัตราการออมไม่เกิน 5% ของรายได้ต่อเดือน ด้านการลงทุน ส่วนใหญ่มีการลงทุนในธุรกิจส่วนตัว และมีอัตราความเสี่ยงที่ยอมรับได้อยู่ในระดับต่ำ ด้านการบริหารหนี้ ส่วนใหญ่มีหนี้สินจากการกู้ยืมเงินจากธนาคาร และมีความสามารถในการชำระหนี้จำนวน 10,001 - 15,000 บาทต่อเดือน ด้านการบริหารความเสี่ยง ส่วนใหญ่มีการบริหารความเสี่ยงโดยการเก็บออมเป็นเงินฝากธนาคาร และต้องการเงินไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉินจำนวน 15,001 - 20,000 บาทต่อเดือน ด้านการวางแผนเกษียณ ส่วนใหญ่คาดว่าจะนำเงินฝากธนาคารมาใช้จ่ายหลังเกษียณ และต้องการจำนวนเงิน 15,001 - 20,000 บาทต่อเดือนเพื่อใช้จ่ายหลังเกษียณ และด้านการวางแผนภาษี ส่วนใหญ่มีรายได้ไม่ถึงเกณฑ์เสียภาษีและในอนาคตคาดว่าจะเลือกรายการประกันชีวิตในการลดหย่อนภาษี

การทดสอบความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านความรู้ และพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลโดยรวมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำกับปัจจัยด้านความรู้ ในขณะที่เดียวกันปัจจัยส่วนบุคคลโดยรวมก็มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำกับพฤติ

กรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคล และปัจจัยด้านความรู้โดยรวมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลางกับพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($0.00 < r < 0.70$) และในรายละเอียดนั้นพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขมราฐ แต่ประเภทพนักงานกลับมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเขมราฐ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

ABSTRACT

TITLE : THE PERSONAL FINANCIAL MANAGEMENT BEHAVIOR OF EMPLOYEES IN LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATIONS IN KHEMARAT DISTRICT, UBON RATCHATHANI PROVINCE

AUTHOR : KANITTA NAINAMAT

DEGREE : MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION

ADVISOR : NARA HUTTASIN, Ph.D.

KEYWORDS : FINANCIAL MANAGEMENT BEHAVIOR, PERSONAL FINANCIAL MANAGEMENT

The objectives of this research were to study personal financial management behaviors of local administrative employees who worked at Khemarat municipality, Ubon Ratchathani Province, and to investigate the relationship among personal factor, knowledge factor, and personal financial management behaviors. The samples of this study were 220 employees who were selected by using an accidental sampling method. Data were collected by questionnaires and analyzed by percentage, mean, standard deviation, Spearman's rank correlation coefficient, and Chi-Square test.

The results showed that the majority of local administrative employees in Khemarat saved less than 5% of their monthly income for emergency expense purpose. For investment, most of them invested in their private businesses which were low risks. For debt management, most of them were bank receivables and their ability to pay debt was from 10,001-15,000 baht per month. For risk management, they saved their money at banks. Their saving expectations were emergency and unexpected expense purposes. The saving amount was from 15,001-20,000 baht per month. For retirement planning, they expected to withdraw the money from banks to spend after retirement. The expected money was from 15,001 – 20,000 baht per month. For tax planning, most of them had low income and were exempted from tax payment. However, if they could earn higher income, they would purchase insurance for a tax deduction.

For relationship among personal factor, knowledge factor, and personal financial management behaviors, it was found that there was a positive relationship between personal factor and personal financial management at the low level. Meanwhile, knowledge

factor had a positive relationship with personal financial management at the moderate level at a statistical significance of $0.00 < r < 0.70$. However, gender had no relationship with personal financial management whereas types of employment showed the positive relationship with personal financial management at a statistical significance level of $P > 0.05$.

บทคัดย่อ

เรื่อง : การตัดสินใจซื้อครีมกันแดดทาผิวของลูกค้ำในจังหวัดอุบลราชธานี
 ผู้วิจัย : ฐานิสร์ ไกรกังวาร
 ชื่อปริญญา : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
 อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.ธรรมวิมล สุขเสริม
 คำสำคัญ : การตัดสินใจซื้อ, ครีมกันแดด, เครื่องสำอาง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อครีมกันแดดทาผิวของลูกค้ำในจังหวัดอุบลราชธานี 2) เพื่อศึกษาปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางจิตวิทยา และปัจจัยสื่อสังคมทางการตลาดออนไลน์ ที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อครีมกันแดดทาผิวของลูกค้ำในจังหวัดอุบลราชธานี และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางจิตวิทยา และปัจจัยสื่อสังคมทางการตลาดออนไลน์ ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อครีมกันแดดทาผิวของลูกค้ำในจังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ลูกค้ำที่มีประสบการณ์ซื้อครีมกันแดดทาผิวในจังหวัดอุบลราชธานีทั้งหมด 419 คน เครื่องมือใช้ในรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติวิเคราะห์ความแตกต่าง (t-test) สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน (F-test) การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีช่วงอายุระหว่าง 26 - 30 ปี สถานภาพโสด มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีขึ้นไป ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และมีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า สมมติฐานที่ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจซื้อครีมกันแดดทาผิวของลูกค้ำในจังหวัดอุบลราชธานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ปัจจัยส่วนบุคคลอื่น ๆ ได้แก่ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจซื้อครีมกันแดดทาผิวของลูกค้ำในจังหวัดอุบลราชธานีไม่แตกต่างกัน สมมติฐานที่ 2) ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางจิตวิทยา และปัจจัยสื่อสังคมทางการตลาดออนไลน์ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจซื้อครีมกันแดดทาผิวของลูกค้ำในจังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสมมติฐานที่ 3) ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางจิตวิทยา และปัจจัยสื่อสังคมทางการตลาดออนไลน์ มีผลต่อการตัดสินใจซื้อครีมกันแดดทาผิวของลูกค้ำในจังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ABSTRACT

TITLE : PURCHASING DECISION-MAKING OF BODY SUNSCREEN CREAM OF CUSTOMERS IN UBON RATCHATHANI PROVINCE
AUTHOR : THANISORN KRAIKANGWARN
DEGREE : MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
ADVISOR : THUMWIMON SUKSERM, Ph.D.
KEYWORDS : PURCHASING DECISION-MAKING, SUNSCREEN CREAM, COSMETIC

The study aimed 1) to compare personal factors affecting purchasing decision-making of body sunscreen cream, 2) to study the relationship between social factors, psychological factors, social media online marketing factors and purchasing decision-making of body sunscreen cream, and 3) to study social factors, psychological factors and social media online marketing factors affecting purchasing decision-making of body sunscreen cream. The participants were 419 customers who bought sunscreen cream in Ubon Ratchathani province. A questionnaire was used for data collection. Percentage, mean, standard deviation, independent two sample t-test, the Analysis of Variance (ANOVA) – F-test, Pearson's Product Moment Correlation Coefficient, and Multiple Regression Analysis were used for data analysis.

The results revealed that most of the participants were single female business owners, aged 26-30 years old,, got average monthly income of 30,000 Baht or higher and held a bachelor's degree or higher. The results of hypothesis test showed that 1) personal factors, sex significantly affected decision-making purchasing of body sunscreen cream at 0.05, but age, status, education, career and average salary did not affect purchasing decision-making of body sunscreen cream, 2) relationship between social factors, psychological factors, and social media online marketing factors significantly related to purchasing decision-making of body sunscreen cream at 0.01, and 3) social factors, psychological factors and social media online marketing factors significantly affected purchasing decision-making of body sunscreen cream at 0.01.

บทคัดย่อ

- เรื่อง : การศึกษาความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐกรณีศึกษา:
จังหวัดอุบลราชธานี
- ผู้วิจัย : ญัฐวดี ธนาคุณ
- ชื่อปริญญา : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
- อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.พีชญาดา พันผา
- คำสำคัญ : ลักษณะงานที่ปฏิบัติ, คุณภาพชีวิตการทำงาน, ความผูกพันต่อองค์กร

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในจังหวัดอุบลราชธานีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน 2) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากร ปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ และปัจจัยคุณภาพชีวิตการทำงานที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กรในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในจังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างคือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวนรวมทั้งหมด 352 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามที่มีระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.979 สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test ANOVA Correlation และ Regression

ผลการวิจัยพบว่า 1) อายุ สายงานที่ปฏิบัติงาน มหาวิทยาลัย รายได้ต่อเดือน ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในจังหวัดอุบลราชธานีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรในระดับสูง - สูงมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านอิสระในการทำงาน ด้านความเป็นเอกลักษณ์ของงาน ด้านความหลากหลายในการทำงาน ด้านลักษณะการทำงานที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยคุณภาพชีวิตการทำงานมีความผูกพันต่อองค์กรในระดับสูง- สูงมากเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านค่าตอบแทนที่ยุติธรรมและพอเพียง ด้านสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องและปลอดภัย ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในการทำงาน ด้านความสัมพันธ์อันดีในการทำงานร่วมกัน ด้านลักษณะการบริหาร และด้านสมดุลระหว่างชีวิตการทำงานกับชีวิตส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตามลำดับ และปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรมีความผูกพันต่อองค์กรในระดับ ต่ำ - ต่ำมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านมหาวิทยาลัย ด้านสายงานที่ปฏิบัติงาน ด้านกลุ่มสายคณะ อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ 3) ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ พบว่า ชุดตัวแปรทำนายทั้ง 20 ความสัมพันธ์กับตัวแปรความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรในระดับสูง ($R = 0.779$) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายมีค่า ($R^2 = 0.607$) โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในจังหวัดอุบลราชธานีมีทั้งหมด 8 ตัวแปร เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านค่าตอบแทนที่ยุติธรรมและเพียงพอ ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงใน

การทำงาน ด้านสมดุลระหว่างชีวิตการทำงานกับชีวิตส่วนตัว ด้านรายได้ต่อเดือน ด้านมหาวิทยาลัย ด้าน
ลักษณะการบริหาร ด้านลักษณะการทำงานที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ด้านสายงานที่ปฏิบัติงาน อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ABSTRACT

TITLE : THE STUDY OF STAFF'S ENGAGEMENT IN THE PUBLIC EDUCATIONAL INSTITUTIONS A CASE STUDY: UBON RATCHATHANI PROVINCE
AUTHOR : NATTAWUT THANAKHUN
DEGREE : MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
ADVISOR : PICHYADA PHEUNPHA, Ph.D.
KEYWORDS : TYPES OF WORK, QUALITY OF WORK LIFE, ENGAGEMENT

The purposes of this research were 1) to compare the staff's engagement in public higher educational institutions in Ubon Ratchathani province by different personal factors, 2) to examine personal factors, types of work, and quality of work life affecting the staff's engagement. The samples were 352 staff of Ubon Ratchathani University and Ubon Ratchathani Rajabhat University. The research instrument was a questionnaire with reliability of 0.919. Frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, One - Way ANOVA, Correlation analysis, and Multiple Linear Regression Analysis were used for data analysis.

The result indicated that 1) there was significant difference of staff's engagement in terms of age, line of operation, institutions, and income. 2) Pearson correlation results showed that types of work: the freedom of work, the uniqueness of work, the variety of work, and the interaction with others respectively relate to engagement at high or very high levels ($p \leq 0.01$). The quality of work life was significantly high at 0.01, including the fair and sufficient compensation, the safety and appropriateness of work environment, promotion and job security, the good relationship among the team work, the management, and the work - life balance. However, the individual factors were significantly low at 0.01 and 0.05 respectively including the institutions, the line of operation, and the faculty. 3) Multiple linear regression results revealed multiple $R = 0.779$ meaning that the correlation coefficient between 20 predictors strongly correlated with staff's engagement. The coefficient of explanation of multiple regression models was $R^2 = 0.607$. There were 8 variables affecting staff's engagement in public higher educational institutions in Ubon Ratchathani province at statistical significance at 0.01, including the fair and sufficient compensation, promotion and job security, the work - life balance, income, the institutions, the management, the interaction with others, and the line of operation.

บทคัดย่อ

เรื่อง	: คุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากร คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ผู้วิจัย	: นพพล แก้วคำไสย์
ชื่อปริญญา	: บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร.อุทัย อ้นพิมพ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: ดร.สิริรัตน์ ชอบขาย
คำสำคัญ	: คุณภาพชีวิตการทำงาน, บุคลากร, คณะบริหารศาสตร์, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล และระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากร คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีและ 2) เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากร คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน เงินเดือน และระยะเวลาปฏิบัติงาน โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมวิธี ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างคือ บุคลากร คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจำนวน 89 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสนทนากลุ่มย่อย กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ประธานหลักสูตร 4 หลักสูตร และบุคลากร 2 คน

ผลการศึกษา พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากร คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยโดยรวมสูงสุด ($\bar{X}=4.03$) มีความคิดเห็นในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านค่าตอบแทนที่ยุติธรรมและเพียงพอ และด้านระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ($\bar{X}=3.33$ และ $\bar{X}=3.27$) การทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากร คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี คือ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน จะมีคุณภาพชีวิตการทำงานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<.05$) อย่างไรก็ตามจากการสนทนากลุ่มย่อย พบว่า 1) ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ อาจจะไม่เท่าบุคลากรสายวิชาการ ไม่ว่าจะป็นตำแหน่งใดก็ตาม ที่สถาบันกำหนด และไม่มีสวัสดิการต่าง ๆ รองรับอนาคต จึงมีความมั่นคงน้อยกว่าสายวิชาการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานในเชิงปริมาณด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน ที่พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2) ด้านสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ปัญหาระยะสั้น อาทิ ฝุ่นที่เกิดจากการก่อสร้างอาคาร รวมถึงสถานที่จอดรถบางส่วน ยังไม่มีหลังคา จึงส่งผลเสียต่อสุขภาพ ปัญหาระยะยาว อาทิ แสงสีน้ำเงินจากคอมพิวเตอร์ ที่เป็นอันตรายต่อสายตา ความสะอาดของอาคารเรียน ที่ยังมีความสะอาดไม่เพียงพอและทั่วถึง เก้าอี้ทำงานที่มีลักษณะที่ไม่เหมาะสม

กับสรีระร่างกาย ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงาน ที่พบว่ามึระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ 1) ผู้บริหารควรพิจารณา สวัสดิการในระยะยาว ไม่ว่าจะเป็น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ค่ารักษาพยาบาล ค่าประกันชีวิต ที่พัก สิ่งที่จะได้รับหลังการเกษียณอายุ เพื่อให้บุคลากรเกิดความมั่นคงเพิ่มขึ้น 2) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อการจัดการความรู้ เรื่อง ขั้นตอนในการเบิกจ่ายที่ถูกต้องให้กับบุคลากร และควรพิจารณาการปรับระเบียบ ขั้นตอนและข้อจำกัดให้น้อยลง เพื่อส่งเสริมให้เกิดความอิสระในการทำงานมากขึ้น โดยเฉพาะนโยบายเรื่องห้ามการยืมเงินตรงจ่าย

ABSTRACT

TITLE : QUALITY OF WORK LIFE OF MANAGEMENT SCIENCE FACULTY'S STAFF,
UBON RATCHATHANI UNIVERSITY

AUTHOR : NOPPON KAEWKHAMSAI

DEGREE : MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION

ADVISOR : UTHAI UNPHIM, Ph.D.

CO- ADVISOR : SIRIRAT CHOBKHAY, Ph.D.

KEYWORDS : QUALITY OF WORK LIFE, STAFF FACULTY OF MANAGEMENT SCIENCE,
UBON RATCHATHANI UNIVERSITY

The purpose of this study were to 1) study the personal factors and the quality of work life of personnel at the Faculty of Management Science, Ubon Ratchathani University and 2) to compare the life's quality of the faculty's staff according to personal factors such as gender, age, marital status, education level, job positions, salary, and working period. The research methodology was a mixed method research, which consisted of quantitative research and qualitative research. The quantitative research was conducted from questionnaires of 89 staff at the Faculty of Management Science, Ubon Ratchathani University. The qualitative research was conducted by conducting a small group discussion with 4 people, who were heads of 4 different programs and 2 supporting staff.

The result of the study showed that the quality of work life of staff at the Faculty of Management Science, Ubon Ratchathani University was at a high level. When considering each aspect, it was found that the social responsibility was at the highest level ($\bar{x}=4.03$) and it was categorized in the high level. The lowest level was found in the fair and adequate compensation and regulations with the mean scores of ($\bar{x}=3.33$ and $\bar{x}=3.27$), respectively. These were classified in a moderate level. In terms of the hypothesis testing, it was found that the personal factors affecting the quality of work life of the faculty's staff were the differences of marital status and education levels with statistical significance ($P < .05$). However, from the group discussion, it was found that the growth opportunity in career paths and job security of the academic supporting staff may not be equal to those of academic staff. They have no welfare to support their future life. Therefore, this result did not correspond to the results from the questionnaires that was classified at the high level.

The finding also found that the staff had concerns about having safe and harmless environments for their health. Short-term problem issues that were harmful to their health were dust from construction of buildings and roofless car parking. While the long term problem issues included blue light reflection from computers that is considered to be harmful to the eyes, the uncleanliness of some buildings, and some office chairs that does not meet ergonomic requirements. These concerns were not consistent with that of the quantitative results, which was at the high level.

This study suggested that the executive members should consider long-term welfare benefits such as providing funds, medical expenses, life insurance, accommodations, annual health check-ups, and retirement pensions to increase the life stability of the faculty's staff. Moreover, the executives should promote knowledge management activities on financial procedures. Financial procedure and regulations, in particular, should be adjusted to increase the flexibility of the workflow.

บทคัดย่อ

เรื่อง : ทักษะการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี
 ผู้วิจัย : พรรณพิมล ศรีทอง
 ชื่อปริญญา : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
 อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.จักริน วชิรเมธิน
 คำสำคัญ : อัตราผลตอบแทน, เศรษฐกิจ, ทักษะการออม, การยอมรับความเสี่ยง

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาทักษะการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี วัตถุประสงค์ในการวิจัย 1) เพื่อศึกษาความแตกต่างของลักษณะประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อทักษะการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการออมและทักษะการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างคือ ตัวแทนครัวเรือนในเขตอำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละกลุ่ม จากนั้นในแต่ละกลุ่มจะทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่าง การวิเคราะห์ความแปรปรวนและการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการศึกษาพบว่า 1) เพศของหัวหน้าครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน ระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน จำนวนวัยพึ่งพิง รายได้รวมของครัวเรือน ค่าใช้จ่ายรวมของครัวเรือนหนี้สินรวมของครัวเรือนที่แตกต่างกันมีผลต่อทักษะการออมที่แตกต่างกัน ด้านสภาพของหัวหน้าครัวเรือน อาชีพหลักของครัวเรือน ทรัพย์สินของครัวเรือนรวมที่แตกต่างกันมีผลต่อทักษะการออมที่ไม่แตกต่างกัน 2) ปัจจัยด้านอัตราผลตอบแทน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านทักษะการออม ปัจจัยด้านการยอมรับความเสี่ยง มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ปัจจัยด้านอัตราผลตอบแทนมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การออม เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การออม เพื่อซื้อสินทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ปัจจัยด้านการยอมรับความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การออม เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนในอนาคต เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน เพื่อซื้อสินทรัพย์ เพื่อเป็นทุนการศึกษาตัวเองและบุตร เพื่อเป็นมรดกให้ลูกหลาน เพื่อหาผลตอบแทน เพื่อเกษียณอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ปัจจัยด้านทักษะการออมไม่มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การออม

ABSTRACT

TITLE : HOUSEHOLD SAVING ATTITUDE IN SI MUEANG MAI DISTRICT, UBON RATCHATHANI PROVINCE

AUTHOR : PUNPIMON SRITHONG

DEGREE : MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION

ADVISOR : CHAKARIN VACHIRAMEDHIN, Ph.D.

KEYWORDS : RATE OF RETURN, ECONOMIC, SAVING ATTITUDE, RISK ACCEPTANCE, SAVING BEHAVIOR

This research aimed to study the saving attitude of households in Si Mueang Mai District, Ubon Ratchathani Province. The objectives of this research were 1) to study the differences of demographic characteristics affecting household saving attitudes and 2) to study the correlation between factors of household saving and household saving attitudes. The samples were 400 households in Si Mueang Mai District, Ubon Ratchathani Province. The sample size was identified by the proportion in each group of population, then the accidental sampling technique was applied. The questionnaire was used for data collection. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test and Correlation.

The results revealed that 1) gender, age and education of the household head, income, expenses, and debt of household had an effect on different saving attitudes. Varying status, occupation, asset of household also had an effect on different saving attitudes 2) Payment rates, economic factors, saving attitude factors, and risk acceptance factors related to savings patterns ($p < 0.01$). Payment rate related to the objective of saving for emergency cases ($p < 0.05$). Economic factors related to the objective of saving to buy assets ($p < 0.01$). Risk acceptance factors related to the objective of saving the sources of funding for the future: to spend during emergencies, to buy assets, to provide scholarships for themselves and their children, for their children's inheritance, to gain profits, and to retire ($p < 0.01$). Saving attitude was not related to the objective of saving.

บทคัดย่อ

เรื่อง : ปัจจัยแรงจูงใจและบรรยากาศองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในจังหวัดอุบลราชธานี

ผู้วิจัย : ลำไพ พรหมชัย

ชื่อปริญญา : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.พีชญาตา พันผา

คำสำคัญ : แรงจูงใจ, บรรยากาศองค์กร, ประสิทธิภาพการทำงาน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยแรงจูงใจ บรรยากาศองค์กร และ ประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในจังหวัดอุบลราชธานี 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรงจูงใจและบรรยากาศองค์กร กับประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในจังหวัดอุบลราชธานี และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยแรงจูงใจและบรรยากาศองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในจังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานและลูกจ้างการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 260 คน สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามที่มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ 0.947 วิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงบรรยาย การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ

ผลวิจัยพบว่า 1) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวปัจจัยแรงจูงใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.208 ประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.200 และบรรยากาศองค์กรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.176 2) ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจ ด้านลักษณะของงาน ด้านความรับผิดชอบ และด้านความสำเร็จในการทำงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรในระดับปานกลาง มีขนาดความสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ 0.587 0.581 และ 0.554 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนปัจจัยบรรยากาศองค์กร ด้านการยอมรับความขัดแย้ง ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรในระดับสูง มีขนาดความสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ 0.627 0.601 ตามลำดับ และด้านการให้รางวัลและการลงโทษ ด้านโครงสร้างขององค์กร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรในระดับปานกลาง มีขนาดความสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ 0.588 0.529 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 3) ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ พบว่า ตัวแปรทำนายทั้ง 7 ตัว มีความสัมพันธ์กับตัวแปรประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรในระดับสูง ($R = 0.782$) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย มีค่าเท่ากับ 0.600 นั่นคือชุดตัวแปรต้นสามารถทำนายประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรได้ร้อยละ 60 โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรมี 4 ตัวแปร ดังนี้ ด้านความสำเร็จในการทำงาน ($\beta = 0.267$) ด้านลักษณะของงาน ($\beta = 0.220$)

ด้านการยอมรับความขัดแย้ง ($\beta = 0.204$) และด้านการให้รางวัลและการลงโทษ ($\beta = 0.169$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมการทำนายรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (β หรือ Beta) ของประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรกรไฟฟ้าส่วนภูมิภาค = 0.267^{**} (ความสำเร็จในการทำงาน) + 0.220^{**} (ลักษณะของงาน) + 0.204^{**} (การยอมรับความขัดแย้ง) + 0.169^{**} (การให้รางวัลและการลงโทษ)

ABSTRACT

TITLE : MOTIVATION AND ORGANIZATION CLIMATE FACTORS INFLUENCING
THE WORK EFFICIENCY OF PROVINCIAL ELECTRICITY AUTHORITY'S
PERSONNEL IN UBON RATCHATHANI PROVINCE

AUTHOR : LAMPAI PROMCHAI

DEGREE : MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION

ADVISOR : PICHYADA PHEUNPHA, Ph.D.

KEYWORDS : MOTIVATION, ORGANIZATION CLIMATE, THE WORK EFFICIENCY

The purposes of this research were 1) to study motivation levels, organization climate, and provincial electricity authority staff's work efficiency in Ubon Ratchathani province, 2) to study the relationship between motivation, organization climate, and provincial electricity authority staff's work efficiency and 3) to examine motivation and organization climate influencing provincial electricity authority staff's work efficiency. The samples were 260 stratified random staffs of provincial electricity authority, Ubon Ratchathani province. A questionnaire (reliability coefficient = 0.947) was used for the research. The data were analyzed by descriptive statistics, correlation, and multiple linear regression analysis.

The results indicated that : 1) the motivation levels were high (mean = 4.208), staff's work efficiency levels were high (mean = 4.200), and organization climate was high (mean = 4.176) 2) pearson correlation analysis showed that work content motivation , responsibility motivation, and work achievement had significantly positive relation with the work efficiency ($r_{xy} = 0.587, 0.581, \text{ and } 0.554,$) at 0.01. For the organization climate, conflict acceptance, warmth and supporting had high positive relations with the staff's work efficiency ($r_{xy} = 0.627, \text{ and } 0.601,$) at 0.01. For reward and punishment, organizational structure had significantly relation with staff's work efficiency ($r_{xy} = 0.588, \text{ and } 0.529,$) at 0.01, and 3) multiple linear regression analysis showed that 7 predictors strongly correlate with staff's work efficiency ($R = 0.782$). The coefficient of multiple regression model was 0.600 ($R^2 = 0.600$). This result indicated that the staff's work efficiency could be predicted at 60%. There were significantly 4 influent factors for staff's work efficiency at 0.01; work achievement ($\beta = 0.267$), work content ($\beta = 0.220$), acceptance of conflict ($\beta = 0.204$), and reward and punishment ($\beta = 0.169$). The standard predictor equation (β or Beta) of staff's

work efficiency was 0.267^{**} (achievement of work) + 0.220^{**} (work content) + 0.204^{**} (acceptance of conflict) + 0.169^{**} (reward and punishment).

บทคัดย่อ

- เรื่อง : การพยากรณ์ยอดขายในธุรกิจบันเทิง กรณีศึกษา: ธุรกิจ เดอะมาร์เวล เอ็กซ์พีเรียนซ์ ไทยแลนด์
- ผู้วิจัย : วรศักดิ์ ธนาพรสิน
- ชื่อปริญญา : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
- อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.พรพิพัฒน์ แก้วกล้า
- คำสำคัญ : การพยากรณ์, การพยากรณ์เชิงปริมาณ, วิธีการพยากรณ์, กระบวนการพยากรณ์, ยอดขายของธุรกิจ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวแบบการพยากรณ์และศึกษาข้อมูลพื้นฐานของธุรกิจ เดอะ มาร์เวล เอ็กซ์พีเรียนซ์ ไทยแลนด์ ด้วยวิธีอนุกรมเวลา (Time Series Analysis) เพื่อเลือกวิธีการพยากรณ์ที่มีความเหมาะสมกับสินค้าและบริการแต่ละประเภท และทำการพยากรณ์ยอดขาย ด้วยการเปรียบเทียบค่าที่ได้จากการพยากรณ์กับยอดขายจริง และเป้าหมายยอดขายซึ่งทางธุรกิจกำหนด กลุ่มตัวอย่างกรณีศึกษา คือ บริษัท ฮีโร่ เอ็กซ์พีเรียนซ์ จำกัด เฉพาะธุรกิจ เดอะ มาร์เวล เอ็กซ์พีเรียนซ์ ไทยแลนด์ ทำการศึกษาจากข้อมูลยอดขายสินค้าและบริการ 7 ประเภท โดยนำข้อมูลยอดขายสินค้าและบริการในอดีตตั้งแต่วันที่ 29 เดือนมิถุนายน พ.ศ.2561 ถึง วันที่ 5 เดือนตุลาคม พ.ศ.2561 มาทำการศึกษา ลักษณะของข้อมูลและเลือกตัวแบบการพยากรณ์ที่เหมาะสม และทำการพยากรณ์เพื่อเปรียบเทียบผลที่ได้กับยอดขายของสินค้าและบริการระหว่างวันที่ 6 เดือนตุลาคม พ.ศ.2561 ถึง วันที่ 11 เดือนมกราคม พ.ศ. 2562

ผลจากการศึกษาพบว่า ข้อมูลยอดขายมีลักษณะเป็นแนวโน้ม ฤดูกาลและบางส่วนเคลื่อนไหวตามวัฏจักรซึ่งมีความเหมาะสมกับวิธีการปรับเรียบแบบเอ็กซ์โปแนนเชียลของวินเทอร์ (Winter's Exponential Smoothing Method) ผลจากการพยากรณ์ยอดขายบัตรเข้าชมสถานที่สำหรับเด็กบัตรเข้าชมสถานที่สำหรับผู้ใหญ่ เสื้อยืดลิขสิทธิ์แท้จากมาร์เวล เสื้อยืดคอปโลยีลิขสิทธิ์ซูเปอร์ฮีโร่ กระเป๋าเดินทาง แก้วน้ำลายซูเปอร์ฮีโร่เสื้อยืด เดอะ มาร์เวล เอ็กซ์พีเรียนซ์ ไทยแลนด์และแก้วน้ำลาย เดอะ มาร์เวล เอ็กซ์พีเรียนซ์ ไทยแลนด์ด้วยตัวแบบการพยากรณ์ดังกล่าว พบว่า มีเปอร์เซ็นต์ความต่างระหว่างยอดขายสินค้าและบริการจริงโดยรวมกับเป้าหมายยอดขาย และยอดขายที่ได้จากการพยากรณ์เท่ากับ 0.58%, 5.98%, 0.08%, 1.03%, 4.27%, 8.56%, 9.60% และ 1.06%ตามลำดับ สามารถสรุปได้ว่า ตัวแบบการพยากรณ์ดังกล่าวมีความเหมาะสมกับการพยากรณ์ยอดขาย และมีเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจากยอดขายจริงน้อยกว่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนของเป้าหมายที่ทางบริษัท ฯ กำหนด

ABSTRACT

TITLE : SALES FORECASTING IN ENTERTAINMENT BUSINESS: A CASE STUDY OF
THE MARVEL EXPERINCE THAILAND

AUTHER : WORRASAK THANAPORNSIN

DEGREE : MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION

ADVISOR : PORNPIPAT KAEOKLA, Ph.D.

KEYWORDS : FORECASTING, QUANTITATIVE FORECASTING, PREDICTIONS,
FORECASTING-PROCESS, SALES OF BUSINESS

This research aimed to study a business sales forecasting model and general business information of the Marvel Experience Thailand. Time Series Analysis was employed in order to select a proper forecasting method for each product and service type. The case study was conducted on the Marvel Experience Thailand sector which is a part of Hero Experience Company Limited. The sales information of 7 products and services recorded during 29 June 2018 to 5 October 2018 was analyzed. These products and services were child tickets, adult tickets, Marvel T-shirts, Marvel Polo Icon Hero-shirts, Samsonite, Marvel super hero mugs, TMX T-shirt, and TMX mugs. The sale value of each product was predicted by the comparison of forecasted values, actual sales and expected sales targets. The characteristics of the data were studied and an appropriate forecasting model was selected. Following this, the sale values were forecasted and compared with the actual sales which occurred during 6 October 2018 to 11 January 2019.

The results revealed that data types of the actual sales values were of a trend type, a seasonal type, and a partial cyclical type which were compatible with the Winter's Exponential Smoothing Method. The use of this method to compare the actual sales, the expected sales targets and the forecasted values of child tickets, adult tickets, Marvel T-shirts, Marvel Polo Icon Hero-shirts, Samsonite, Marvel super hero mugs, TMX T-shirt, and TMX mugs showed percentage differences between the sum of the actual and expected sales values at of 0.58%, 5.98%, 0.08%, 1.03%, 4.27%, 8.56%, 9.60% and 1.06%, respectively. Therefore, it could be concluded the forecasting model was an appropriate method for sale values prediction. The predicted discrepancy by the selected model was less than the discrepancy of sale forecast made by the case study company.

บทคัดย่อ

เรื่อง : การศึกษาสภาวะทางการเงินของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในจังหวัดอุบลราชธานี
 ผู้วิจัย : วีระชัย ผ่องบุรุษ
 ชื่อปริญญา : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
 อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.พรพิพัฒน์ แก้วกล้า
 คำสำคัญ : ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม, สภาวะทางการเงิน, อัตราส่วนทางการเงิน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาอัตราส่วนทางการเงินและสภาวะทางการเงินของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในจังหวัดอุบลราชธานี โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (DBD) ซึ่งจะใช้ข้อมูลงบแสดงฐานะทางการเงินและงบกำไรขาดทุนเป็นรายปี พ.ศ. 2557 -2559 รวมระยะเวลา 3 ปี จำนวน 58 กิจการ หลังจากเก็บข้อมูลจากงบการเงินแล้ว จะนำมาวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน ด้วยแบบ Altman's Z-Score Model ได้แก่ 1) อัตราส่วนความคล่องตัว 2) เงินทุนสะสมจากแหล่งภายใน 3) ความสามารถในการทำกำไร 4) สัดส่วนโครงสร้างทางการเงิน และ 5) ประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ อีกทั้งได้มีการใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีการหาค่าแจกแจงความถี่ ร้อยละค่ามัธยฐาน ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด

จากการศึกษาพบว่าอัตราส่วนทางการเงินของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในจังหวัดอุบลราชธานีนั้น สามารถแบ่งขนาดธุรกิจออกเป็นทั้ง 3 ขนาด คือ ธุรกิจรายย่อย (Micro business) ธุรกิจขนาดย่อม (Small business) และธุรกิจขนาดกลาง (Medium business) โดยธุรกิจรายย่อยส่วนใหญ่จะมีอัตราส่วนทางการเงินโดดเด่น คือ อัตราส่วนความคล่องตัวและสัดส่วนโครงสร้างทางการเงิน คิดเป็นประมาณร้อยละ 80 ธุรกิจขนาดย่อมส่วนใหญ่จะมีอัตราส่วนทางการเงินโดดเด่น คือ สัดส่วนโครงสร้างทางการเงินและประสิทธิภาพ ในการบริหารสินทรัพย์ คิดเป็นประมาณร้อยละ 50 และธุรกิจขนาดกลางส่วนใหญ่จะมีอัตราส่วนทางการเงินโดดเด่น คือ อัตราส่วนความคล่องตัวและประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ คิดเป็นประมาณร้อยละ 70

สภาวะทางการเงินของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในจังหวัดอุบลราชธานี โดยธุรกิจรายย่อยส่วนใหญ่จะเป็นธุรกิจที่มีความมั่นคงสูง (Safe Zone) คิดเป็นประมาณร้อยละ 80 ธุรกิจขนาดย่อมเป็นธุรกิจที่มีความมั่นคง (Safe Zone) ประมาณร้อยละ 50 มีแนวโน้มลดลงในแต่ละปี และธุรกิจขนาดกลางส่วนใหญ่เป็นธุรกิจที่มีความมั่นคงสูง (Safe Zone) ประมาณร้อยละ 65 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ABSTRACT

TITLE : THE STUDY OF FINANCIAL POSITION OF THE FOOD AND BEVERAGE
INDUSTRY IN UBON RATCHATHANI PROVINCE

AUTHOR : VERACHAI PHONGBURUT

DEGREE : MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION

ADVISOR : PORNPIPAT KAEOKLA, Ph.D.

KEYWORDS : FOOD AND BEVERAGE INDUSTRY, FINANCIAL POSITION (Z-SCORE),
FINANCIAL RATIO

This research aimed to study the financial ratio and financial positions of the Food and Beverage Business in Ubon Ratchathani province. The data were collected through financial statements and income statements of 58 businesses from the Department of Business Development (DBD) website from the years. 2014-2017 (3 years). The data were analyzed by the financial ratio of Altman's Z-Score Model in terms of various factors, including 1) Mobility ratio 2) Funding from internal sources 3) Profitability 4) Financial structure ratio, and 5) Asset management efficiency. In addition, the statistics software program was employed to calculate the frequency, percentage, median, quartile deviation, maximum, and minimum.

The result indicated that Food and Beverage Business in Ubon Ratchathani province could be divided into 3 sizes; micro, small, and medium-sized businesses. The majority of micro businesses had outstanding financial ratios including 80 percent in the ratio of mobility and financial structure. Most small businesses had outstanding financial ratios, including about 50 percent in financial structure and efficiency in asset management. Finally, the notability of most medium sized businesses was approximately 70 percent in mobility and efficiency in asset management.

In addition, 80 percent of micro businesses were in a safe zone business and small businesses were stable and in the safe zone. However, about 50 percent were likely to fall into the weak zone each year. Furthermore, most medium-sized businesses were categorized in the safe zone and approximately 65 percent of them were more likely to increase their financial position.

บทคัดย่อ

เรื่อง : รูปแบบการค้าส่งชายแดนของผู้ประกอบการท้องถิ่น ในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร
 ผู้วิจัย : ศศิกรานต์ วนัสบดีไพศาล
 ชื่อปริญญา : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
 อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณา โภคสวรรค์
 คำสำคัญ : รูปแบบการค้าส่งชายแดน, จังหวัดมุกดาหาร, ผู้ประกอบการท้องถิ่น

การศึกษาครั้งนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยนำเข้ากระบวนการค้าส่งชายแดนของผู้ประกอบการค้าส่ง รูปแบบการค้าส่งชายแดนของผู้ประกอบการท้องถิ่น และปัญหาและอุปสรรคในกระบวนการค้าส่งชายแดนอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการค้าส่งที่จำหน่ายสินค้า ใน อ.เมือง จ.มุกดาหาร ผู้ประกอบอาชีพกรรมกร ผู้ประกอบอาชีพขับรถรับจ้าง ผู้ประกอบอาชีพนายหน้า และ ลูกค้าชาว สปป.ลาว ที่ซื้อสินค้ากับผู้ประกอบการค้าส่งใน อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ได้ทำการตรวจสอบข้อมูลพร้อม ๆ กับที่เก็บข้อมูล เพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในสนามทันที การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การบรรยายเชิงพรรณนา (Descriptive Narrative) โดยนำข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างมาจัดกลุ่มและวิเคราะห์ภาพรวมของข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการค้าส่งชายแดนของผู้ประกอบการท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร สามารถกำหนดได้ 6 รูปแบบ โดยรูปแบบการค้าส่งชายแดนที่มีความสะดวกและค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด คือ รูปแบบการค้าส่งชายแดน E ประเภทขนส่งสินค้าทางเรือโดยสารโดยใช้การสื่อสารสังคมออนไลน์ และรูปแบบการค้าส่งชายแดน F ประเภทขนส่งสินค้าทางรถโดยสารโดยใช้การสื่อสารสังคมออนไลน์ รูปแบบที่ได้รับความนิยมสำหรับลูกค้าชาว สปป.ลาว ที่ต้องการมาเลือกซื้อสินค้าด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการขนส่งสินค้ากลับไปยัง สปป.ลาว ผ่านนายหน้า คือ รูปแบบการค้าส่งชายแดน B ประเภทขนส่งสินค้าทางเรือโดยสารแบบมีนายหน้า และรูปแบบการค้าส่งชายแดน C ประเภทขนส่งสินค้าทางรถโดยสารแบบมีนายหน้า ซึ่งผลการศึกษานี้พบว่านายหน้ามีบทบาทสำคัญในการค้าส่งชายแดน โดยจะทำหน้าที่ดำเนินการขนส่งสินค้า จากจังหวัดมุกดาหาร ไปยังแขวงสะหวันนะเขต รวมถึงดำเนินการเป็นผู้ทำพิธีศุลกากรในการส่งออกแทนลูกค้าชาว สปป.ลาว

ปัญหาและอุปสรรคที่พบในกระบวนการค้าส่งชายแดนอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร เกิดจากการเก็บภาษี 10% ของมูลค่าเครื่องใช้ที่มีมูลค่าเกินกว่า 1,500 บาท ที่ด่านศุลกากร สปป.ลาว ส่งผลกระทบต่อลูกค้าชาว สปป.ลาว และผู้ประกอบการ คือ ลูกค้าชาว สปป.ลาว ไม่มีความมั่นใจว่าจะสามารถรับค่าใช้จ่ายในส่วนของการเก็บภาษีนี้เพิ่มได้จึงซื้อสินค้าน้อยลงเพื่อหลีกเลี่ยงภาระภาษี

ABSTRACT

TITLE : CROSS-BORDER TRADING MODELS FOR LOCAL ENTREPRENEURS IN
MUEANG DISTRICT, MUKDAHAN PROVINCE

AUTHOR : SASIKRAN WANATSABODEEPAISARN

DEGREE : MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION

ADVISOR : ASST. PROF. KULAPA POKASAWAT, Ph.D.

KEYWORDS : CROSS-BORDER TRADING, MUKDAHAN PROVINCE, LOCAL
ENTREPRENEURS

This study aims to investigate factors of cross-border trading process by local entrepreneurs, cross-border trading model and problems and obstacles affecting cross-border trading activities in Mueang District, Mukdahan Province. The sample groups of this study consisted of local entrepreneurs in Mueang District, Mukdahan Province, laborers, drivers, agents and Lao customers who purchased goods from the local entrepreneurs. The data collection methods were an in-depth interview and non-participative observation. Data were simultaneously verified during data collection stages to check its validity. The data from the interviews were analyzed by using descriptive narrative techniques.

The results showed that cross-border trading by local entrepreneurs in Mueang District, Mukdahan Province could be classified into six models. The most convenient trading models in terms of transportation and the lowest trade costs were Model E (Packet Boats) and Model F (Passenger Cars). The communication used among entrepreneurs and Lao customers in the two models was social media. The most popular cross-border trading models among customers from Lao PDR who purchased goods by themselves and transported them back to Lao PDR by using agents were Model B (Packet Boats with Agents) and Model C (Passenger Cars with Agents). The findings in this study also revealed that agents played an important role in cross-border trading. Their job responsibilities involved transportation of goods from Mukdahan Province to Savannakhet Province and customs clearance process in Thailand. However, the study found that taxation in Lao PDR affected the trading. Goods that valued over 1,500 baht would be charged 10 % tax rate at the Lao PRD Customs Checkpoint. The taxation influenced customers' confidence in their abilities to pay for tax. Therefore, they reduced purchase values to avoid tax payment.

บทคัดย่อ

เรื่อง : พฤติกรรมของผู้บริโภคในการเลือกซื้อข้าวสาร กรณีศึกษา: ร้านขายข้าวสารในจังหวัดอุบลราชธานี

ผู้วิจัย : อรพรรณ อิศาร

ชื่อปริญญา : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.ธวัฒน์ เครือโสม

คำสำคัญ : ปัจจัยภายใน, ปัจจัยภายนอก, ช่องทางการจัดจำหน่าย, ราคาขาย, คุณภาพการให้บริการ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมของผู้บริโภคในการเลือกซื้อข้าวสาร กรณีศึกษาร้านขายข้าวสารในจังหวัดอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์การศึกษา ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยภายในที่มีผลต่อการเลือกซื้อข้าวสารในจังหวัดอุบลราชธานี 2) เพื่อศึกษาปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการเลือกซื้อข้าวสารในจังหวัดอุบลราชธานี และ 3) เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคในการเลือกซื้อข้าวสารในจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของครัวเรือนผู้บริโภคข้าวสารในเขตจังหวัดอุบลราชธานีจำนวน 400 ครัวเรือนซึ่งใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยมีผลการวิจัยดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 62.32) ช่วงอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี (ร้อยละ 43.54) ระดับการศึกษาที่มีการเลือกซื้อข้าวสารมากที่สุดคือ ระดับมัธยมศึกษา และประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ร้อยละ 50.00) รายได้เฉลี่ยรวมต่อครอบครัวอยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาทต่อครัวเรือน (ร้อยละ 35.14) ปริมาณในการซื้อต่อครั้งน้อยกว่า 5 กิโลกรัม (ร้อยละ 63.97)แหล่งในการเลือกซื้อข้าวสารคือ ร้านขายของชำและร้านค้าในหมู่บ้าน (ร้อยละ 35.25) ชนิดของข้าวสารที่เลือกซื้อมากที่สุดคือ ข้าวสารจ้าว (ร้อยละ 61.76) ประเภทของข้าวสารที่เลือกซื้อมากที่สุด คือข้าวขาว ข้าวขัดสีทั่วไป (ร้อยละ 82.28) รูปแบบหรือชนิดของบรรจุภัณฑ์ข้าวสารที่ซื้อเลือกซื้อมากที่สุด คือแบบตักหรือตวงชั่งน้ำหนัก (ร้อยละ 54.99) ครอบครัวที่มีสมาชิกจำนวน 1-3 คน มีการเลือกซื้อข้าวสารมากที่สุด (ร้อยละ 53.69) และวัตถุประสงค์ในการเลือกซื้อข้าวสาร คือซื้อเพื่อบริโภคในครัวเรือน (ร้อยละ 95.90)

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยภายในที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกซื้อข้าวสาร พบว่าระดับความคิดเห็นด้านช่องทางการจัดจำหน่ายในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.43, SD=0.79) ด้านราคาขายในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.75, SD=0.59) ด้านคุณภาพการให้บริการในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.70, SD=0.60) ด้านคุณภาพคุณภาพผลิตภัณฑ์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.77, SD=0.50) ด้านบรรจุภัณฑ์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.75, SD=0.58) ด้านภาพลักษณ์ตราสินค้าในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.75, SD=0.44) และผลการศึกษาระดับความ

คิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกซื้อข้าวสาร พบว่า ระดับความคิดเห็นด้าน ปัจจัยแรงจูงใจทางเศรษฐกิจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก(\bar{X} =4.29, SD=1.41)

ผลการศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีผลต่อการเลือกซื้อข้าวสาร พบว่า ระดับความคิดเห็นด้านอัตราการซื้อซ้ำในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.03, SD=1.23) และด้านความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.82, SD=0.47)

ABSTRACT

TITLE : CONSUMERS' BEHAVIORS IN PURCHASING RICE: A CASE STUDY OF RICE SHOPS IN UBON RATCHATHANI PROVINCE
AUTHOR : ORAPAN ISAN
DEGREE : MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
ADVISOR : TAWAMIN KRUSOM, Ph.D.
KEYWORDS : THE INTERNAL FACTORS, EXTERNAL FACTORS, RICE, DISTRIBUTION CHANNELS, THE SALE PRICE, THE QUALITY OF SERVICE

This research aimed to study consumers' behaviors in purchasing rice, a case study of rice shops in Ubon Ratchathani Province in the following issues; 1) the internal factors affecting consumers' decision to purchase rice in Ubon Ratchathani Province, 2) the external factors affecting the purchasing decision, and 3) the consumers' rice purchasing. This survey research employed questionnaires that were created and developed by the researcher for data collection. The samples of this study were 400 households in Ubon Ratchathani Province. They were selected through a simple random sampling method.

The results revealed that most respondents were female (62.32%), age range between 31-40 years (43.54%). For their educational levels, the majority of the respondents obtained secondary and vocational levels (50.00%). The average income of the respondents was between 10,001-20,000 THB per household (35.14%). The purchase amount per time was less than 5 kilograms (63.97%). The purchase places were at grocery stores and village local shops (35.25%). The type of rice being bought the most was a general rice or "Khao Chao" (61.76 %), which was white rice and polished rice (82.28 %). For the packaging type, the majority of the respondents purchased rice by individual demand of weight measuring (54.99 %). The results also showed that households with 1-3 members bought rice (53.69 %) the most. Their purpose of buying rice was for household consumption (95.90%).

For the results concerning the respondents' opinions toward the internal factors affecting rice purchasing behaviors, it was found that the distribution channels was at a high level (\bar{x} =4.43, SD=0.79). The pricing was at a very high level (\bar{x} =4.75, SD=0.59). The service quality was at a very high level (\bar{x} =4.70, SD=0.60). The product quality was at a very high level (\bar{x} =4.77, SD=0.50). The packaging was at a very high level (\bar{x} =4.75, SD=0.58). The

brand image was at a very high level ($\bar{x}=4.75$, $SD=0.44$). Moreover, the external factors affecting rice purchasing behavior showed that the overall level of economic motivation was at the high level ($\bar{x}=4.29$, $SD=1.41$).

The overview results concerning the participants' opinions toward consumers' behaviors revealed that repurchasing was at a high level ($\bar{x}=4.03$, $SD=1.23$) and the satisfaction was at a very high level ($\bar{x}=4.82$, $SD=0.47$).

บทคัดย่อ

- เรื่อง : การศึกษาความเป็นไปได้โครงการลงทุนการตั้งสถานีบริการชาร์จายานยนต์ไฟฟ้า:
ข้อมูลเชิงเทคนิคและการเงิน
- ผู้วิจัย : อาณัติชัย คำเกษ
- ชื่อปริญญา : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
- อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.พรพิพัฒน์ แก้วกล้า
- คำสำคัญ : การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ, สถานีบริการชาร์จายานยนต์ไฟฟ้า

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อศึกษาความเป็นไปได้โครงการลงทุนการตั้งสถานีบริการชาร์จายานยนต์ไฟฟ้า โดยใช้การศึกษาค้นคว้าในด้านเทคนิคและด้านการเงิน และเพื่อวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการตั้งสถานีบริการชาร์จายานยนต์ไฟฟ้า การศึกษาใช้ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) การวิเคราะห์เป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ

ผลการศึกษาพบว่า โครงการมีความเป็นไปได้ทางเทคนิค โดยใช้เครื่องประจายานยนต์ไฟฟ้าชนิดแฉวนผนังเป็นแบบชาร์จปกติชนิดแฉวนผนังจำนวน 1 ชุด สามารถดำเนินการตั้งสถานีบริการชาร์จายานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยได้จริง นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการเงิน โดยใช้เงินลงทุนโครงการเท่ากับ 150,000 บาท ระยะเวลาการลงทุน 10 ปี ณ ระดับอัตราคิดลดร้อยละ 8.4 สามารถคำนวณดัชนีทางการเงินได้ดังนี้ มูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 89,125.64 บาท อัตราผลตอบแทนภายในของโครงการเท่ากับร้อยละ 15.15 ต่อปี อัตราผลตอบแทนภายในของโครงการที่มีการปรับแล้วเท่ากับร้อยละ 10.44 ต่อปี อัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุนเท่ากับ 1.04 อัตราส่วนระหว่างผลตอบแทนสุทธิต่อการลงทุนเท่ากับ 1.59 มีระยะเวลาคืนทุนของโครงการเท่ากับ 3 ปี 6 เดือน ส่วนการวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการโดยการทดสอบค่าความแปรเปลี่ยนของการลงทุนพบว่า ผลตอบแทนของโครงการสามารถลดลงได้มากที่สุดร้อยละ 4.1 ต้นทุนเงินรวมสามารถเพิ่มขึ้นได้มากที่สุดร้อยละ 4.3 ต้นทุนการลงทุนของโครงการสามารถเพิ่มขึ้นได้มากที่สุด ร้อยละ 59.42 ต้นทุนการดำเนินงานของโครงการสามารถเพิ่มขึ้นได้มากที่สุดร้อยละ 4.6 แสดงให้เห็นว่าโครงการมีความเป็นไปได้ในการลงทุน ภายใต้ปัจจัยเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

ABSTRACT

TITLE : FEASIBILITY STUDY OF INVESTMENT IN ELECTRIC VEHICLE CHARGING
STATION: TECHNICAL AND FINANCIAL INFORMATION

AUTHOR : ANATCHAI KAMKATE

DEGREE : MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION

ADVISOR : PORNPIPAT KAEOKLA, Ph.D.

KEYWORDS : FEASIBILITY STUDY, ELECTRIC VEHICLE CHARGING STATION

This research aimed to study the feasibility of investment in an electric vehicle charging station project by using technical and financial information to analyze the sensitivity of investment in it. Primary and secondary data were used for the study and descriptive and quantitative analysis were used for data analysis.

The results indicated that the project had technical feasibility. One set of wall mounted chargers, which is a normal charger, had possibility to be set up as an electric vehicle charging station in Thailand. In addition, the financial feasibility analysis indicated that the project cost was 150,000 baht. The investment period was for 10 years, with a discount rate of 8.04 percent. The financial index could be calculated as follows: the net present value was 89,125.64 baht, the internal rate of return was 15.15 percent per year, the modified internal rate of return was 10.44 percent per year, the benefit cost ratio was 1.04, the net benefit investment ratio was 1.59, and the payback period was 3 years 6 months. The sensitivity analysis of the project by testing the switching value tests indicated that the present value of benefits could decrease by 4.1 percent, the present value of costs could increase by 4.3 percent, the present value of investment costs could increase by 49.52 percent, and the present value of operating costs could increase by 4.6 percent. Therefore, these statistics indicate that the investment project was financially feasible.